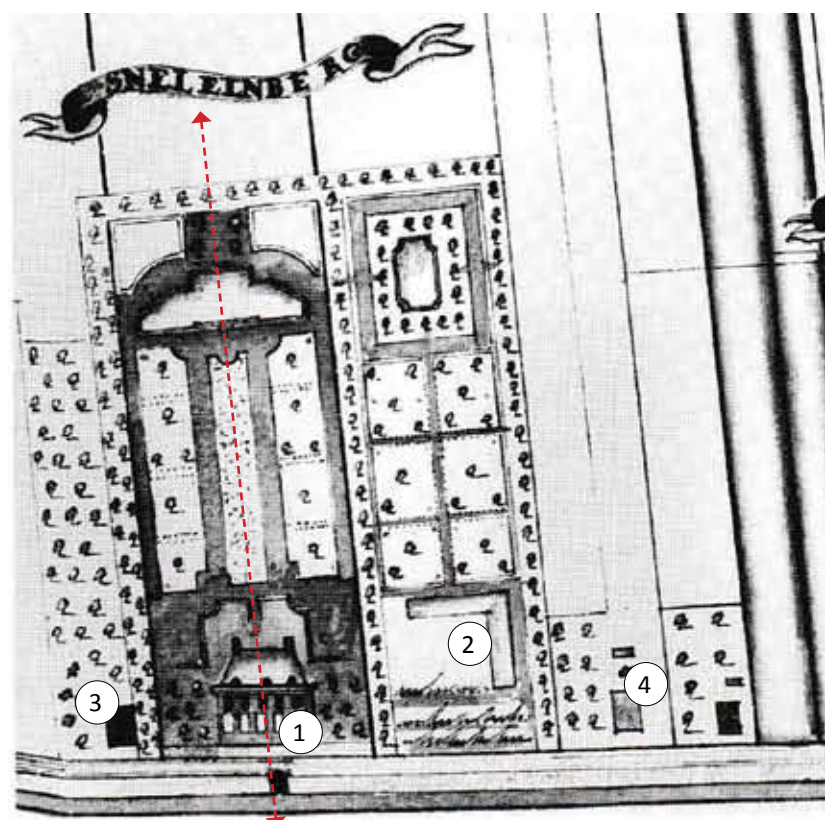
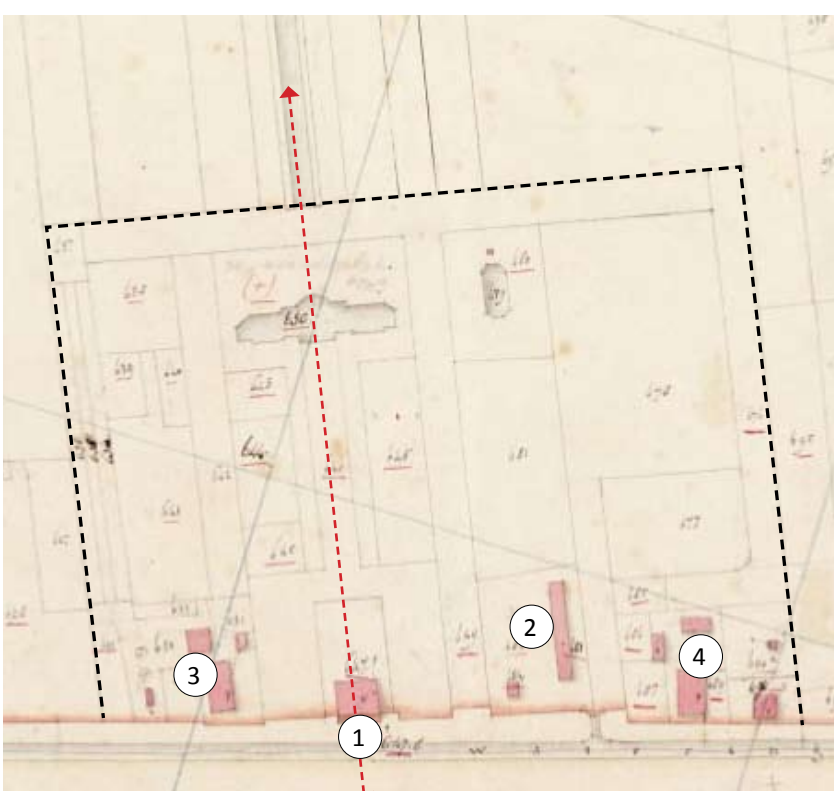

Van buitenplaats naar boerderij Snellenburg

ir. Marieke van den Dungen
ir. Lotte Zaaijer

1740

1832

2015

Buitenplaats Snellenburg (1708 - 1886)

1

Voor Huis Snellenburg, Boveneind NZ 66, lag tot 2011 een brug (19de eeuws) op de centrale as die huis en omgeving verbond. Huis Snellenburg is rijksmonument.

2

Koetshuis bij Huis Snellenburg, Boveneind NZ 60 (18e eeuws, met 19e eeuwse verbouwing). Rijksmonument

3

Boerderij Westenburg, Boveneind NZ 68 (herbouwd op historische footprint). Behoorde tot 1847 bij buitenplaats Snellenburg.

4

Boerderij Oostenburg, Boveneind NZ (herbouwd en verplaatst). Behoorde tot 1847 bij buitenplaats Snellenburg.

Boerderij Snellenburg (1886 - heden)

a

Huis Snellenburg, Boveneind NZ 66. Rijksmonument

b

Schuur (eind 19e eeuw, na 1886)

c

Schuur (eind 19e eeuw, na 1886)

Van buitenplaats naar boerderij Snellenburg

ir. Marieke van den Dungen
ir. Lotte Zaaijer

Buitenplaats Snellenburg (1708 - 1886)

1729

voorgevel

Boerderij Snellenburg (1886 - heden)

1960-80

voorgevel

1840

voorgevel

2015

voorgevel

1830

achtergevel

2015

achtergevel

Van buitenplaats naar boerderij Snellenburg

ir. Marieke van den Dungen
ir. Lotte Zaaijer

- reconstructie op basis van bouwsporen
- ... mogelijke structuur landhuis
- entree
- ↔ zichtlijn op centrale as door huis en tuin

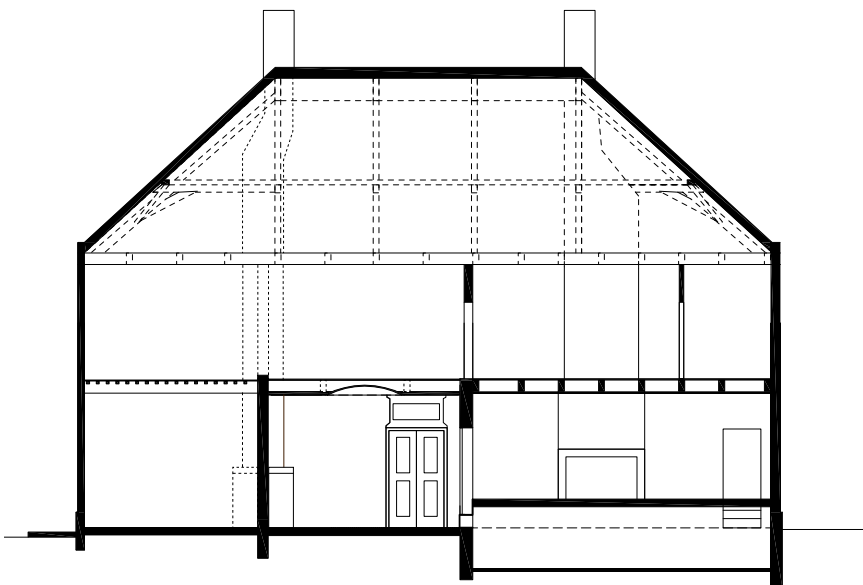
schaal 1:200

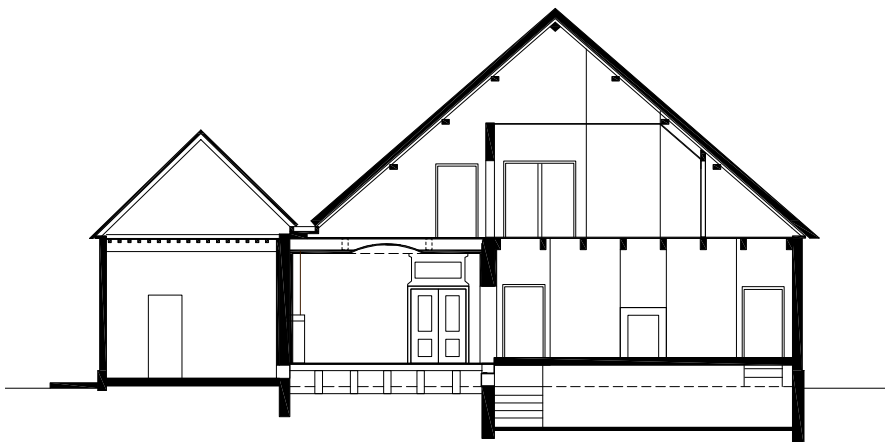
voorgevel landhuis (ca 1700)

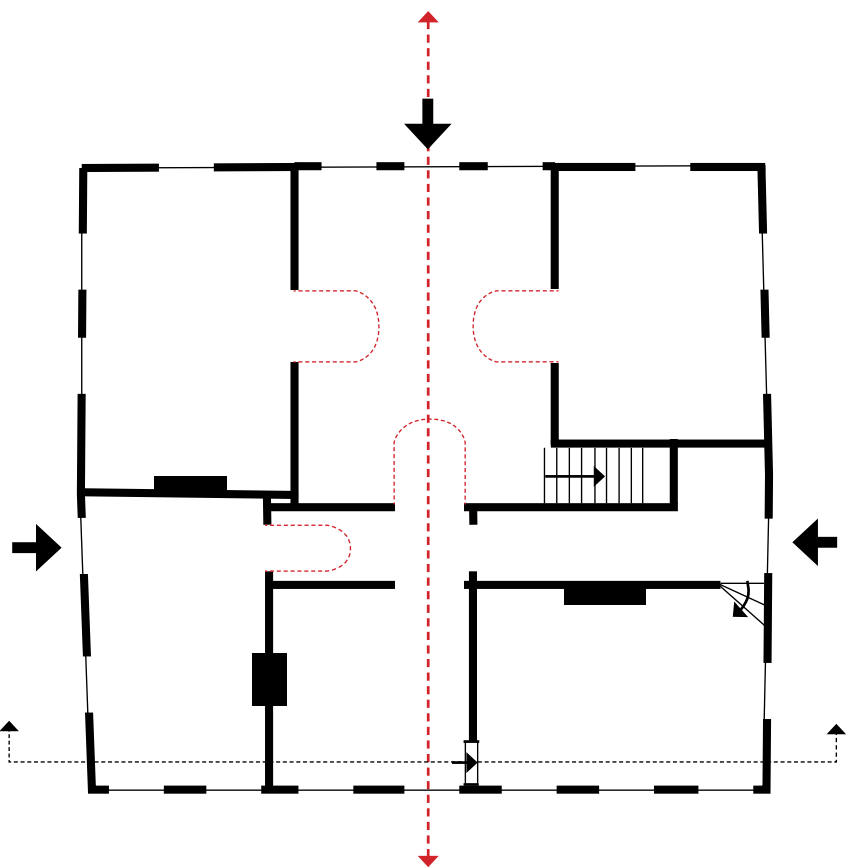
voorgevel boerderij (2015)

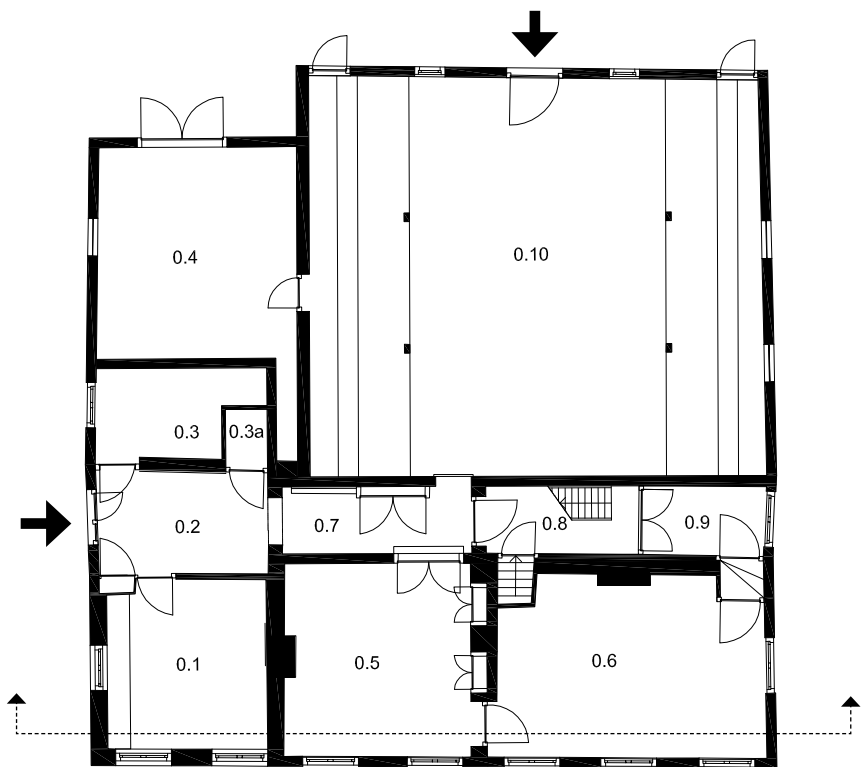
doorsnede landhuis (ca 1700)

doorsnede boerderij (2015)

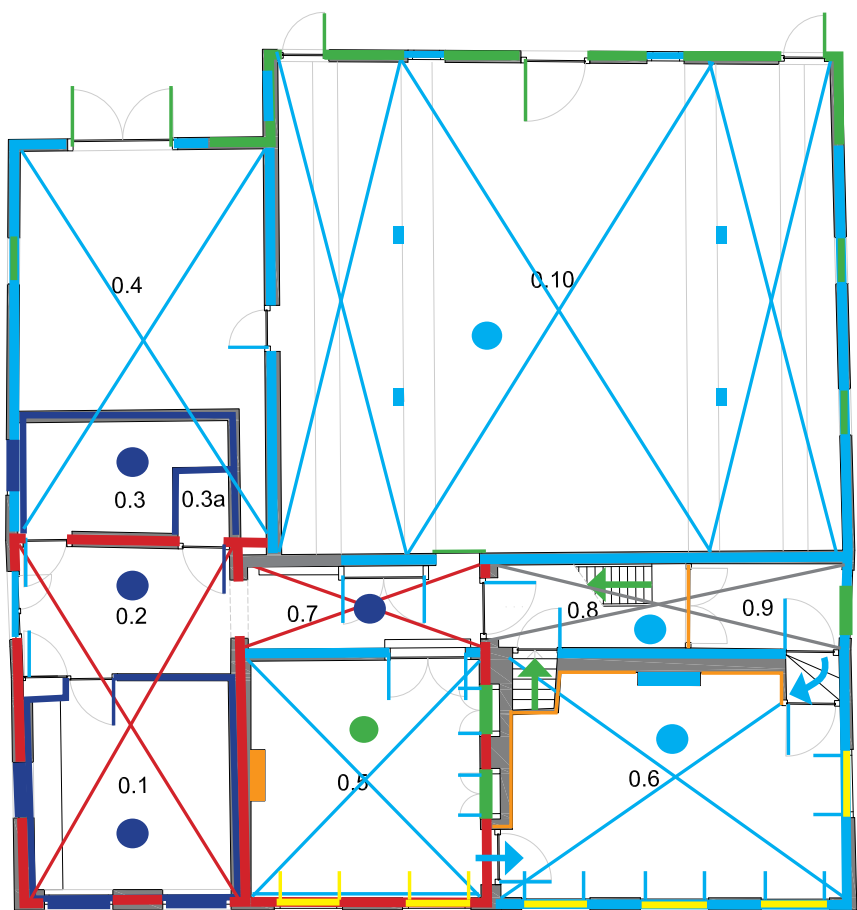
begane grond landhuis (ca 1700)

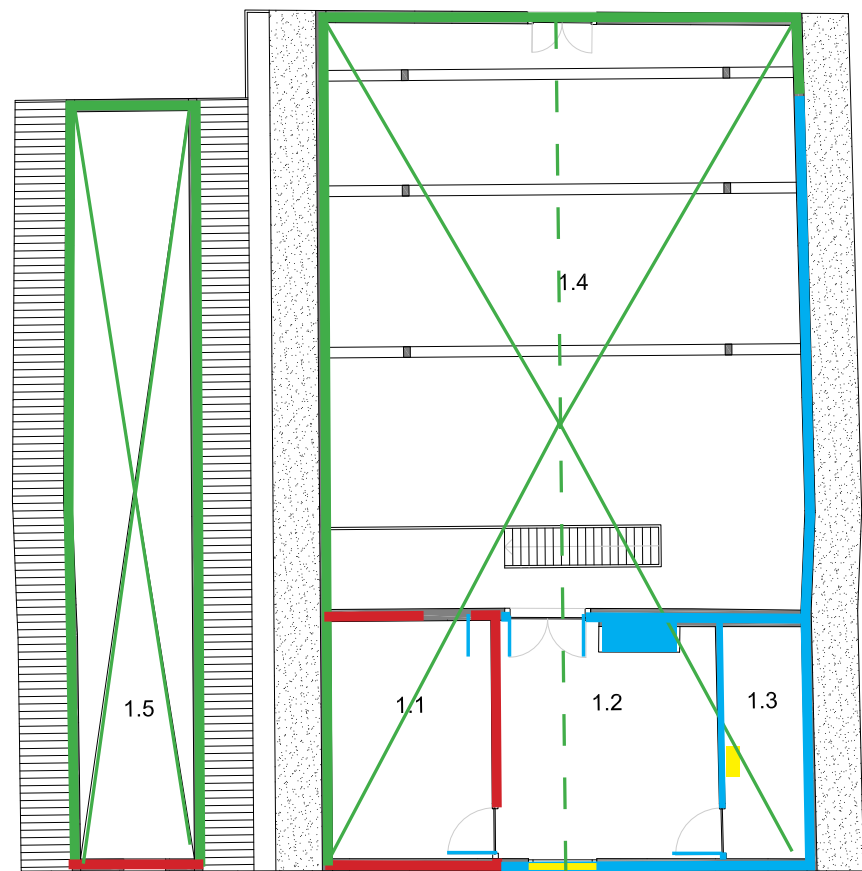
begane grond boerderij (2015)

- bouwfase 0: voor 1700
- bouwfase 1: eerste kwart 18e eeuw
- bouwfase 2: tweede kwart 19e eeuw
- bouwfase 3: 1886
- bouwfase 4: 20e eeuw
- bouwfase 5: 2006
- onbekend

- vloerafwerking
- ✕ plafond

begane grond

verdieping

bouwfase 0: voor 1700

Waarschijnlijk is in 1700 sprake van bestaande bebouwing op de locatie van Huis Snellenburg. In de ruimten 0.1, 0.2 en 0.7 zijn moer- en kinderbinten aangetroffen (toepassing tot ca. 1650). Boven ruimte 0.5 zijn afgezaagde moerbalken te zien. Dit type constructie wordt voor 1650 toegepast en wijkt af van de enkelvoudige balklaag die in de rest van het pand is toegepast.

bouwfase 1: eerste kwart 18e eeuw

Waarschijnlijk is het huis tussen 1700 en 1708 in opdracht van de familie De Milan Visconti gebouwd als landhuis. De bouwmassa bestaat op dat moment uit een vierkante plattegrond met twee lagen en een schilddak. Het pand lag direct aan de straat, het hek stond aan weerszijde van de gevel. In de voorgevel zijn zeven vensters per verdieping, het zijn schuifvensters met een kalf in het midden, onderluiken aan buitenzijde en vensterhoge luiken aan de binnenzijde. De schuifvensters doen net voor 1700 hun intrede. De onderste rij vensteropeningen zijn nog aanwezig en één vensteropening op de verdieping.

Het huis zoals weergegeven op de tekening uit 1729 toont kenmerken van de Lodewijk XIV stijl (schilddak, daklijst en dakkapel met daarboven een kuifstuk), die in die tijd gebruikelijk was. De Lodewijk XIV stijl wordt gekenmerkt door symmetrie, een kroonlijst met kuifstuk en de entreepartij is vaak geaccentueerd. Opvallend genoeg is de hoofdentree van Huis Snellenburg niet in de voorgevel gesitueerd, maar in de zijgevels of achtergevel.

Enkelvoudige balklagen zijn toegepast in de opkamer (ruimte 0.6), zaal en ruimte daarnaast (ruimte 0.4). In de zaal zijn ze geprofileerd (duiveljager profiel). Dit type constructie wordt vanaf ca. 1650 toegepast. De jukken van de kapconstructie maakten mogelijk onderdeel uit van de constructie van het schilddak van het landhuis.

In het interieur zijn nog sporen zichtbaar van het rijke interieur van het landhuis. Het acanthusblad is kenmerkend voor de Lodewijk XIV stijl. In een aantal interieurelementen komt dit terug, zoals de balustrade van de trap en het plafondelement (verhoogde kamer). De oorspronkelijke locatie van het plafondelement is niet bekend, mogelijk heeft het altijd in ruimte 0.5 gezeten. Ook de profilering van de kozijnen, met rondingen en krullen, past bij de Lodewijk XIV stijl.

Een centrale as verbond het huis met het landschap (brug, tuin). Vanaf het middelste venster in de voorgevel loopt de as door een brede deur in de verhoogde kamer (met deurstuk), via een boogvormige opening (spoor in muur) naar de zaal.

bouwfase 2: tweede kwart 19e eeuw

Waarschijnlijk is het landhuis in de tweede kwart van de 19e eeuw gemoderniseerd door Gijsbert Franco von Derfelden van Hinderstein, die tussen 1809 en 1843 op Snellenburg woonde. De gevels zijn gemoderniseerd. Op de prent uit 1830 is een achtergevel in neo-classicistische stijl, met een middenrisaliet en moderne zesdelige schuifvensters te zien. Het neo-classicisme kwam tussen 1770 en 1840 voor. Schuifvensters met verdikte middenstijl worden vanaf ca 1800 toegepast. De 18e eeuwse vensters moeten in deze periode zijn aangepast. De onderluiken verdwenen toen van de gevels, omdat deze (in hoogte) niet aansloten op de nieuwe driedeling.

Ook het interieur werd gemoderniseerd. De twee binnenluiken in de verhoogde kamer (met tussendorpel op eenderde van de hoogte) zijn uit deze periode. De schouw in ruimte 0.5 is vervangen door een smallere schouw en boezem. Ook de kachelnis in een zijkamer op de verdieping is kenmerkend voor deze periode.

bouwfase 3: 1886

In 1886 wordt het landhuis in opdracht van Floris Verweij verbouwd tot boerderij. De bouwmassa van het landhuis wordt een verdieping verlaagd en het schilddak wordt aangepast tot een dubbel zadeldak waarbij de topgevels verschillen in hoogte. Orde en symmetrie maken plaats voor een pragmatische benadering die past bij de boerderijbouw. Hergebruik van bouwelementen uit het landhuis (balken, vloerdelen, dakpannen, binnenluiken, ankers, etc) past hier helemaal bij.

De zaal en rechter zijkamer van het landhuis zijn verbouwd tot ruime koestal (ruimte 0.10). De linker kamer werd wagenloods. Tegen de achtergevel van het achterhuis was een schoorsteen die bij het zomerverblijf hoorde, daarvan is nog een spoor in de gevel te zien. Hier woonde de boer in de zomer, als de koeien op het land liepen. In de kelder heeft Verweij een kaasmakerij die toegankelijk is vanaf de gang. De trap naar de kelder is uit periode, omdat deze niet past in de symmetrische plattegrond van de opkamer met brede schouw in het midden.

De vloer van ruimte 0.5 werd verhoogd. Langs deze ruimte (woonkamer) werden bedsteden gesitueerd. Kozijnen van de vensters in ruimte 0.5, voormalige deurkozijnen met Lodewijk XIV profilering, zijn waarschijnlijk hergebruikt uit het landhuis.

bouwfase 4: 20e eeuw

In de 20e eeuw zijn er kleine aanpassingen gedaan in de boerderij. Zo zijn de bedsteden, die tot aan de wand van de keldertrap liepen (ruimte 0.6), verdwenen en versmald tot kasten (eind 20e eeuw). Mogelijk is toen ook de betimmering om de trap naar de opkamer gemaakt. Tussen ruimte 0.8 en 0.9 is ergens in de 20e eeuw een wand met deur geplaatst.

bouwfase 5: 2006

In 2006 werd de linker zijde van het huis verbouwd tot een entreehal (ruimte 0.2), keuken (ruimte 0.1), badkamer en toilet (ruimte 0.3) met een verbeterd comfortniveau (betere isolatie). De vloer werd afgewerkt met tegels (ook in ruimte 0.7). Ter plaatse van deze ruimten zijn de stalramen in de gevel vervangen door grote schuifvensters en een kleiner badkamerraam, zoals in het landhuis. De primaire (woonhuis) en secundaire (stal) bouwmassa toont daardoor weer als één geheel.

Interieurelementen landhuis (ca. 1700)

ir. Marieke van den Dungen
ir. Lotte Zaaijer

plafondornament

marmereen tegels uit de 'zaal'

hekwerk met houtsnijwerk

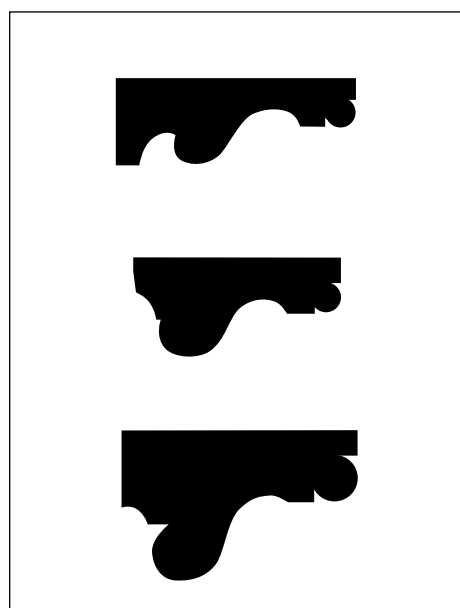
schouw in opkamer

deur op middenas (ingekort)

deur gangkast (oorspronkelijke hoogte)

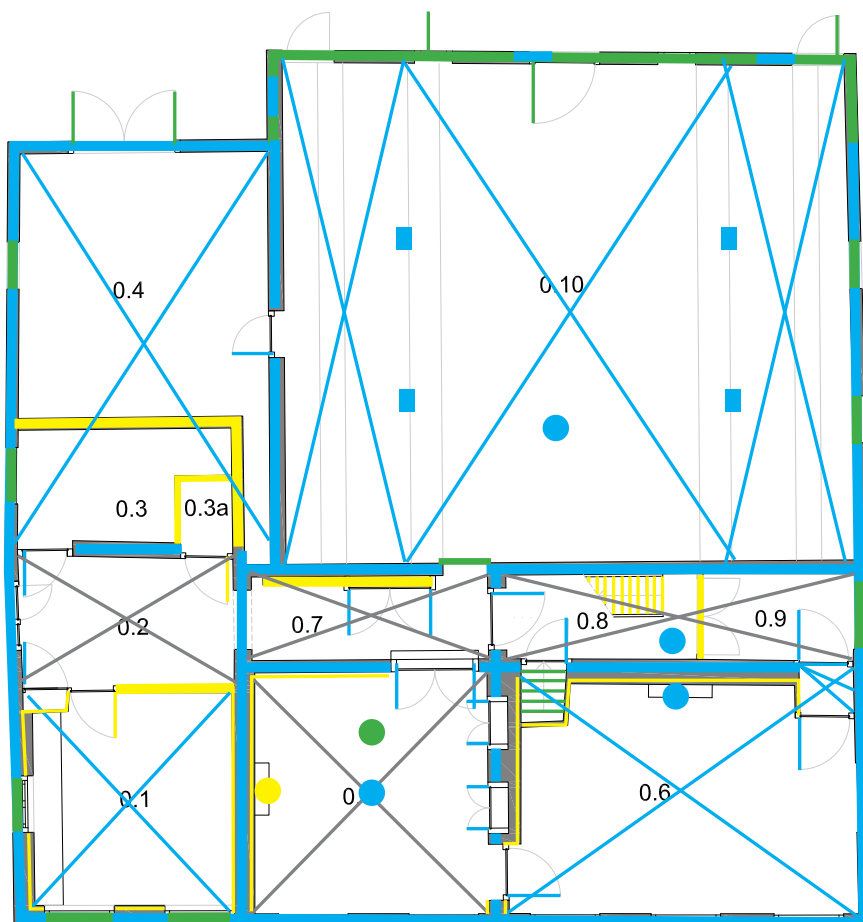
enkele kozijnprofielen

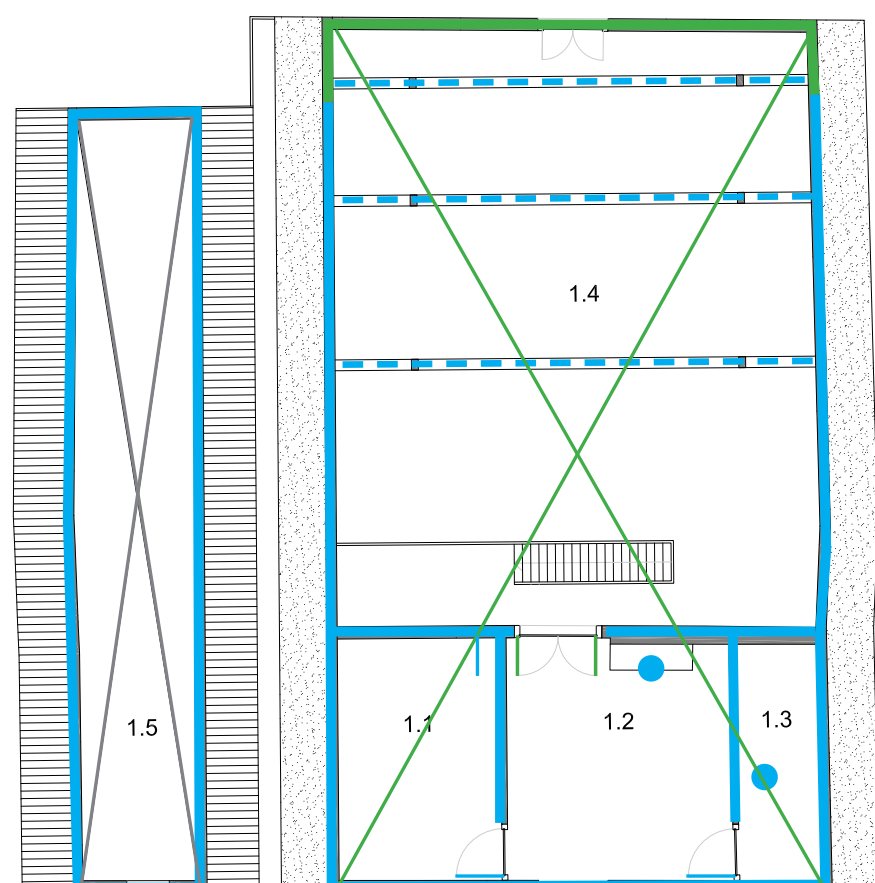
binnenluiken

- Hoge monumentwaarde, deze elementen zijn van cruciaal belang voor de structuur en/ of betekenis van het object.
- Positieve monumentwaarde, deze elementen zijn van belang voor de structuur en/ of betekenis van het object.
- Indifferente monumentwaarde, deze elementen zijn van relatief weinig belang voor de structuur en/ of betekenis van het object.
- Waarde is niet vastgesteld

- ✕ plafond/ vloerconstructie
- interieurelement

begane grond

verdieping

Huis Snellenburg is een rijksmonument - inschrijving register in 1973 - op basis van de volgende waardestelling: *“Het pand is van algemeen belang vanwege (architectuur) historische waarde als overblijfsel van het huis Snellenburg tevens representant van een fenomeen van enkele grote historische huizen in deze polder. In dit verband tevens van bouwhistorisch belang. In zijn boerderijvorm van stedenbouwkundige waarde in de reeks van boerderijen langs het Bovenend.”* Op grond van deze waardestelling is het pand beschermd. Voor alle wijzigingen is een monumentenvergunning noodzakelijk.

De interne waardestelling is uitgevoerd op basis van ‘Richtlijnen bouwhistorisch onderzoek’ (2009). De tekst hieronder is een samenvatting.

Stedenbouwkundige context

Het Huis Snellenburg speelt een belangrijke rol binnen de lintbebouwing langs de Benschopper Wetering, binnen de buitenplaats Snellenburg (in samenhang met het koetshuis en de boerderijen Westenburg en Oostenburg) en binnen het erf Snellenburg (in samenhang met de schuren achter het huis).

Exterieur

Gevels

De voorgevel, linker zijgevel en rechter zijgevel (tot de aanbouw) zijn uit de bouwtijd. In de gevelindeling van deze drie gevels is zowel het landhuis (aantal oorspronkelijke vensters zijn behouden) als boerderij (onderscheid voorhuis en achterhuis is afleesbaar in de gevelindeling) herkenbaar. Dit heeft een hoge monumentwaarde. Ook de positie van de entree in de linker zijgevel heeft een hoge monumentwaarde. De gevelindeling van de rechter achtergevel (lage topgevel) heeft een hoge monumentwaarde, de linker achtergevel (hoge topgevel) heeft alleen betekenis als boerderij en heeft daarom een positieve monumentwaarde.

De voorgevel, linker zijgevel en rechter zijgevel zijn gepleisterd, net als het oorspronkelijke landhuis. Onder het afbladderende pleisterwerk is in de voorgevel een gladdere en lichtroze kleur pleisterwerk te zien, mogelijk de oorspronkelijke pleisterlaag. Het pleisterwerk heeft een hoge monumentwaarde.

De oorspronkelijke kozijnen en raamhout uit begin 19e eeuw (let wel: in alle vier de gevels) hebben een hoge monumentwaarde. De stalvensters (eind 19e eeuw) hebben een positieve monumentwaarde. De recent geplaatste vensters in de voor- en linker zijgevel hebben een indifferente monumentwaarde (let wel: ze hebben als onderdeel van de gevelindeling een hoge monumentwaarde).

Constructie

Kelder

De kelder heeft betekenis voor het landhuis én boerderij en heeft daarom een hoge monumentwaarde. De vloerconstructie van de opkamer (troggewelfjes van 1 strek breed) heeft bouwhistorisch een hoge monumentwaarde.

Draagconstructie

De balklagen met vloerdelen in ruimte 0.1, 0.6, 0.4 en 0.10 hebben een hoge monumentwaarde. Ook de randbalken en standvinken in het achterhuis, die mogelijk uit de kapconstructie van het landhuis komen, hebben een hoge monumentwaarde. De verhoogde vloer (ruimte 0.5) is van belang voor de betekenis van de boerderij en heeft daarom een positieve monumentwaarde. Indien blijkt dat de geschilderde balken van de vloerconstructie uit het landhuis afkomstig zijn heeft het een hoge monumentwaarde.

Kapconstructie

De jukken in de kapconstructie van de hoge topgevel komen waarschijnlijk uit de kapconstructie van het landhuis. De staanders onder de jukken (de verzaagde balken) zijn later toegevoegd en komen waarschijnlijk van elders en hebben daarom een indifferente waarde. De gordingen en sporen zijn waarschijnlijk uit eind 19e eeuw. De kapconstructie heeft als geheel een positieve monumentwaarde.

Interieur

Begane grond

De indeling binnen de gemetselde muren heeft een hoge monumentwaarde. De wand tussen 0.1 en 0.2 heeft, evenals de wanden van de badkamer en toilet, een indifferente monumentwaarde.

De marmeren tegels in de deel, de natuursteen tegels in de gang, plafondornament in ruimte 0.5, de trapjes naar de opkamer (ruimte 0.6), diverse binnendeuren, binnenluiken en lambrisering in ruimte 0.5 en 0.6, schouw in ruimte 0.6 en zichtbare bouwsporen van de muur in ruimte 0.10, boogvormige openingen in muren en van de trap hebben een hoge monumentwaarde.

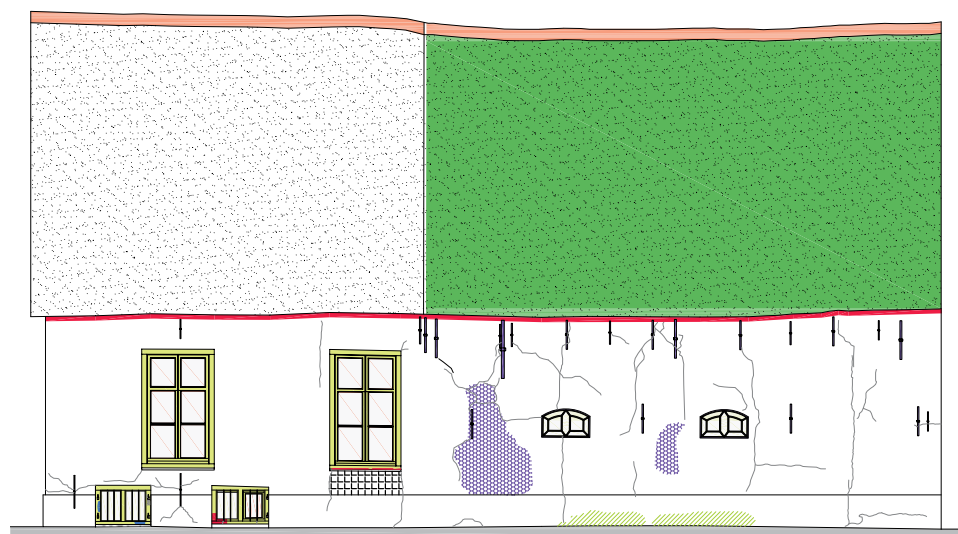
De trap, gangkast, schouw in ruimte 0.5 en scheidingswand tussen 0.8 en 0.9 hebben een indifferente monumentwaarde.

Verdieping

De muur tussen ruimte 1.1 en 1.2 die de voorgevel en binnenmuur parallel daaraan met een anker verbindt, heeft een hoge monumentwaarde. De muur tussen ruimte 1.2 en 1.3 is nog uit het landhuis, gezien de lambrisering en kachelnis die er tegenaan zijn bevestigd. Dit geheel heeft een hoge monumentwaarde.

Losse interieurelementen

In het achterhuis ligt een lambrisering die uit een van de ruimten in het landhuis afkomstig is. Ook een trap op de hilde in de deel is waarschijnlijk afkomstig uit het landhuis. Op de verdieping is een balustrade van de trap en een groot kozijn. In een schuur ligt een houten trapje die in de boerderij ruimte 0.4 verbond met de verdieping en mogelijk ook afkomstig is uit het landhuis. Tegen de achtergevel staat een oude gootsteen die in het zomerverblijf stond en mogelijk ook uit het landhuis afkomstig is. Deze interieurelementen hebben een hoge monumentwaarde.

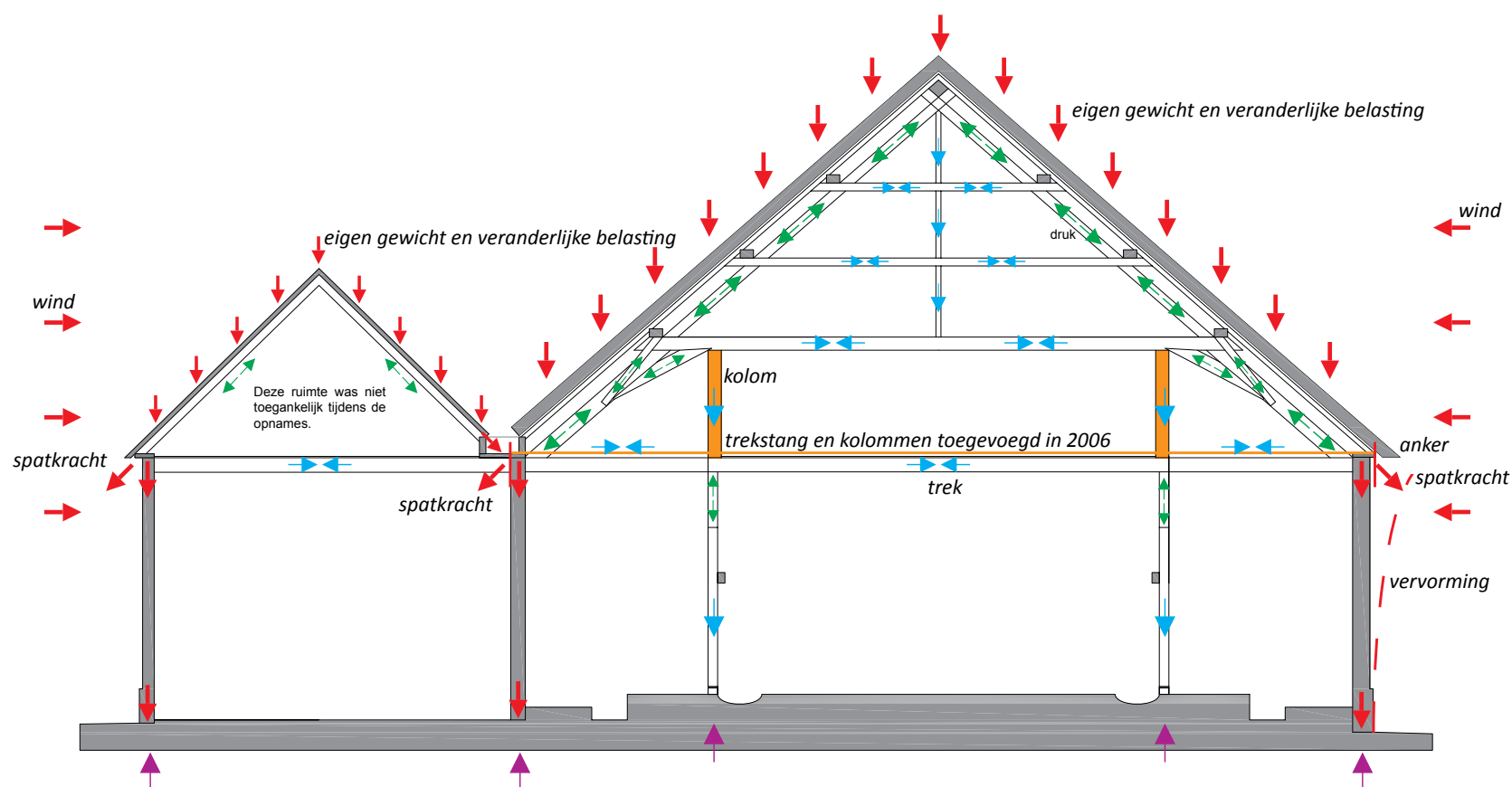
Hergebruik

Bij de verbouwing tot boerderij in 1886 is men op zeer pragmatische, maar technisch niet geheel doordachte wijze, te werk gegaan. Hergebruik, in vele verschillende vormen, is hierbij het toverwoord geweest. Van deze verbouwing, met al zijn vormen van hergebruik, zijn in de huidige boerderij de consequenties, in de vorm van schades, nog goed terug te zien. En hiervan zijn ook de noodingrepen, zoals de vele extra muurankers om de boerderij bij elkaar te houden, een gevolg.

De staat van de boerderij is op een punt gekomen dat er hoog nodig grootschalig onderhoud noodzakelijk is. De kozijnen zijn rot (rood), het dak lekt, de ankers roesten (blauw) en het hout van de kapconstructie wordt opgegeten. Maar naast dit achterstallig onderhoud, dienen ook de fouten die gemaakt zijn bij de verbouwing tot boerderij te worden aangepakt om in de toekomst verdere vervolgschade te voorkomen.

Krachtenspel

De constructie wordt belast door het eigen gewicht en veranderlijke belasting zoals sneeuw, wind, mensen en spullen. De krachten die deze belastingen veroorzaken worden afgedragen op de onderliggende constructieonderdelen, om zo via de fundering te worden afgevoerd. Het gewicht van het dak en alles wat daarop ligt en werkt, wordt via het dakbeschoot en de gordingen op de spanten afgedragen. In het voorhuis worden deze krachten direct op de dragende muren naar de fundering afgedragen. Via het blokkeel en het spantbeen wordt een deel van deze krachten overgebracht op de muurplaat om zo via de buitenmuren/ tussenmuur bij de fundering terecht te komen. De spatkrachten die hierbij op de muur komen worden deels opgevangen door de vloerconstructie van houten balken en vloerdelen. Echter dit is door het gebrek aan het gedegen vloerconstructie boven de grup aan beide zijden van de deel is dit verre van toereikend. Dit is te zien aan het uitbuigen van de gevels. Om een en ander in te perken zijn er in deze zijgevels diverse ankers te herkennen. Deze ankers voorkomen, samen met de hieraan vast gekoppelde trekstangen, dat de boerderij als een kaartenhuis uit elkaar valt.

Eens was deze boerderij hét huis op de buitenplaats Snellenburg. Een huis gebouwd om rijkdom en welvaren te tonen, een buitenverblijf van een welgestelde stedeling om te ontspannen en te recreëren. Rond 1886 is dit eens zo luxe huis op rigoureuze wijze verbouwd tot boerderij. In tegenstelling tot de voormalige rijkdom moest deze boerderij voorkomen en functioneren als een ‘standaard boerderij’ waarin op efficiënte wijze gewerkt en gewoond kon worden. Het gehele landhuis is hierbij op de kop gegaan en op zeer pragmatische wijze in allerlei vormen hergebruikt. Voor een restauratievisie is het goed te beseffen dat deze geschiedenis van tegenstellingen tot in het kleinste detail van de huidige Huis Snellenburg is terug te vinden. Het pragmatische hergebruik bij de verbouwing tot boerderij is daarbij voor mij van even groot belang als de overdadige luxe van het voormalige landhuis. Door het opzoeken van de grenzen en het versterken van deze tegenstrijdigheden denk ik dat het verhaal van de geschiedenis van Snellenburg weer tot leven kan komen.

Voorbeeld project: Huis Frankendael te Amsterdam

Voorbeeld project: Huis Frankendael te Amsterdam

De reconstructie

Een reconstructie is een kopie, want het materiaal waaruit het bestaat is niet het oorspronkelijke.

In de huidige boerderij is nog veel materiaal uit de tijd van het landhuis aanwezig. Met hergebruik van deze materialen en meer (bouwhistorisch) onderzoek naar hoe het precies was, is het mogelijk om de sfeer uit de tijd van de Lodewijk de XIV stijl weer te reconstrueren. Onderzoek ontrafelt het verhaal van een gebouw om te kunnen achterhalen waarom het gebouw eruit ziet zoals het eruit ziet. Maar het onderzoek zal nooit het antwoord kunnen geven over hoe het precies was op een specifiek bepaald moment. Een reconstructie blijft in dit geval mogelijk slechts een interpretatie van wat het ooit geweest had kunnen zijn.

Voorbeeldproject: een boerderij in Friesland

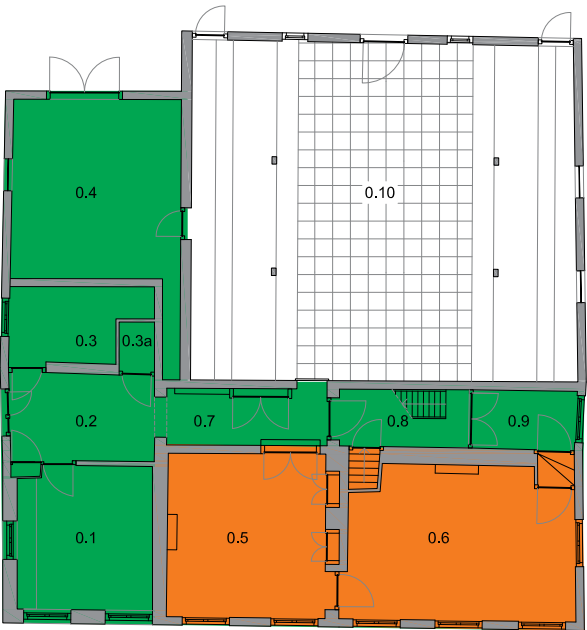
Modernisering

Het vervolmaken maken van de boerderij, zodat deze gaat voldoen aan de eisen en wensen van de huidige tijd. Te denken valt hierbij aan het aanbrengen van isolatie, het vervangen van de kozijnen en het plaatsen van dubbel glas, het aanbrengen van een nieuwe stuc laag en het verwijderen van alle overbodige ankers.

De conservering/ restauratie

Conserveren: het behouden van de huidige staat en het voorkomen van verder verval.

Het verhaal van verbouwing tot boerderij en het pragmatische hergebruik is in de huidige situatie overal aanwezig. Dit in combinatie met de invloeden van weer en wind geeft het huis een uniek karakter. Een patina, tekenend voor een monument dat al een heel bestaan achter de rug heeft. Bij restauratiewerk is het de kunst dit patina te koesteren en te behouden. Om verder verval te voorkomen is het noodzakelijk toch de constructieve problemen van de gevels, de fundering en de constructie aan te pakken. Geheel conserveren is met een gebouw in deze bouwkundige staat misschien dan ook niet mogelijk. Maar een zeer behoudende restauratie is noodzakelijk om ook dit deel van de geschiedenis te laten voortbestaan. Maximaal conserverend in het achterhuis, de ruimte waar werd gewerkt, als tegenhanger van de reconstructie van de luxe van weleer in het voorhuis.

Begane grond Huis Snellenburg

- Reconstructie van het luxe (voor)huis
- Pure conservering van de stal met al zijn vormen van hergebruik.
- Modernisering met behoud van alle waarden.

Restauratie en onderhoud van een rijksmonument zijn kostbaar. Wat er aan financiering voor het onderhoud aan een monument mogelijk is, hangt af van de eigenaar en het soort monument. In het geval van Huis Snellenburg, een rijksmonument, kunnen particuliere eigenaren gebruik maken van onderstaande financiële mogelijkheden:

Fiscale aftrek van onderhoudskosten van een rijksmonument. Dit geldt voor de boerderij en schuren, indien zij dezelfde functie behouden. Indien zij een andere functie krijgen (bijvoorbeeld b&b) komen de onderhoudskosten niet meer in aanmerking voor fiscale aftrek, omdat er dan sprake is van een 'bronwijziging'.

En: **Brim subsidie** ($50\% * 0,5\% * 6 \text{ jaar} * \text{herbouwwaarde}$).

Of: **Laagrentende lening NRF.** Indien de onderhoudskosten fiscaal aftrekbaar zijn: $70\% * \text{fiscaal aftrekbare 'drukkende' kosten}$. Indien de kosten niet fiscaal aftrekbaar zijn: 100% van de 'drukkende kosten'.

Ga naar **www.monumenten.nl** voor de gids 'Monumentaal wonen: gids voor eigenaren van een rijksmonument'.

Monumentaal wonen

gids voor
eigenaren van
een rijksmonument

Informatie aangeboden door Nationaal Restauratiefonds, de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed,
de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, de Belastingdienst en de Federatie Grote Monumentengemeenten.

De keuken heeft plavuizen.

De badkamer is ruim en licht.

Het exterieur van Huize Snellenburg.

De woonkamer heeft een originele schouw.

FOTO'S SCHEP MAKELAARS

ACHTER DE VOORDEUR

Huize Snellenburg

Aan het Boveneind in Benschop staat op nummer 66 een zeer bijzonder object te koop, beter bekend als 'Huize Snellenburg'. Rond 1300 gebouwd als 'Riddermatig landgoed' en in 1886 verbouwd tot boerderij. Dit karakteristieke rijksmonument met veel authentieke details staat te koop voor 595.000 euro.

door Jessica Bode

Huize Snellenburg is misschien wel een van de meest ongebruikelijk boerderijen in de omgeving. Op het eerste gezicht lijkt er niet zoveel bijzonders te zien, maar wanneer je beter kijkt blijkt al snel dat er zeer luxe onderdelen in de boerderij aanwezig zijn. Zo ligt er marmer op de vloer van de deel en zit er groot ornament in de stijl van Lodewijk XIV in een van de kamers.

„Het chique landhuis werd destijds verbouwd tot boerderij. De boeren hebben vrijwel alle materialen hergebruikt, waardoor die ongewone situatie is ontstaan”, legt Lotte Zaaier uit. Voor haar studie bouwhistorie, restauratie en monumentenzorg aan de Hogeschool Utrecht deed ze samen met Marieke van den Dungen grondig onderzoek naar de historie en restauratiemogelijkheden van dit pand.

De geschiedenis van Huize Snellenburg is volgens het opschrift in de voorgevel al in 1300 begonnen. Het moet in die tijd een ridderhofstad zijn geweest. Rond 1700 kwam het perceel in handen van baron de Milan Visconti, die er een luxe en rijk gedecoreerd landhuis van maakte.

Al bijna 130 jaar is het huis in handen van de familie Verweij. Momenteel is het in bezit van Tinus Verweij en zijn vrouw Suze, die hier

mensen op een eigen adres.

De staat van de boerderij is niet best. Nieuwe eigenaren moeten zich realiseren dat een totale renovatie noodzakelijk is.

Aan de voorkant van dit huis zie je de charme van het landhuis, terwijl de achterkant veel meer de stijl van een boerderij heeft. Marieke: „En juist als je die twee stijlen behoudt en zelfs versterkt kun je er een uniek object van maken. De meeste woonboerderijen hebben namelijk een hele landelijke sfeer en landhuizen het deftige, maar hier kun je dat ruige en chique

geweldig combineren.”

Bovendien zijn er authentieke details bewaard gebleven zoals balken, plafond ornamenten en een traphek dat ook weer hergebruikt kunnen worden. „Juist het feit dat het hier om een Rijksmonument gaat, betekent diverse voordelen ten aanzien van de restauratie. Een combinatie van wonen/werken of een perceel met meerdere woningen is mogelijk.”

Tinus en Suze Verweij voor Huize Snellenburg in Benschop.

FOTO THUIS RODIMANS
Tijdens de Open Huizen Dag op 28 maart zullen Lotte en Marieke zelf aanwezig zijn, om potentiële nieuwe eigenaren van alles over het pand te vertellen.

Eigenaren Tinus en Suze zijn zeven jaar geleden verhuisd naar een kleinere woning in IJsselstein.

NIUWBOUW EN NAALDHAKKEN
URSULA VAN DUIN

Oehoe

Soms, nou ja best vaak eigenlijk, word ik overvallen door een vlaag van romantische verstandsvijandigheid en leef ik in mijn eigen nieuwbouwwereldje. Met mijn ogen dicht, in de warme stralen van het eerste lentezonnnetje, waan ik mij in een enorme kasteeltuin. De prille hedraheg en het groene gedrochtelijke Gamma-winddoek tegen het al even groene, gedrochtelijke gemeentehuis, veranderen langzaam maar zeker in een indrukwekkende, meterslange haag van oude, statige eikenbomen. De militante trampoline, die bijna heel de achtertuin overmeesterde, verandert in een vijver, nee wacht, een bosven! Flora en fauna tieren welig in mijn betoverende tuin. De ritmische bouwgeluiden vervagen, ik hoor slechts nog een gezellig 'oehoe oehoe oehoe'. In deze staat van tuingrootheidswaanin reageerde ik enige tijd geleden spontaan op een oproep van de stadsecologen. Ja! kruis ik aan, mijn tuin is uiterst geschikt voor een steenuilenkast! Zo'n steenuilenkast past perfect tussen de trampol., eh 'bosven' en de 'eikenbomenhaag'. Wat zullen de liefdesbabysteenuiltjes een lol hebben in mijn tuin! Van de week ontplofte mijn steenuilendroom uit elkaar. Een handgeschreven, keiharde afwijzing in mijn brievenbus. „Wij achten dit nieuwbouwterrein niet geschikt voor de steenuil”. Tssss. Wie denken die steenuilen wel niet dat ze zijn, om hun neus op te halen voor mijn kasteeltuin? Kapsonesuil. En waarom hēten ze eigenlijk STEENUILen? Gelukkig is er nu een uil die het stadse wel kan waarderen. Heel Utrecht zoekt dag en nacht naar een zeldzame oehoe. Ze broedt het liefst op hellingen...van steen. Ik zeg verder lekker niets, maar Pluisje kan trampolines en gedrochtelijke Gamma-doeken beslist waarderen.

www.ursulavanduin.nl

WAT VOOR HUIS?

- Adres: Boveneind NZ 66, Benschop
- Woonoppervlakte: 406m²
- Slaapkamers: 3
- Bouwjaar: 1886
- Vraagprijs: €595.000
- Info: www.schep.nl

OOK TE KOOP ROND €595.000

- Adres: Nieuwstraat 3, Kockengen
- Vraagprijs: €595.000
- Woonoppervlakte: 150m²

